

**TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ**

**TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
IV. BÜYÜK KONGRESİ**

(29 - 31 Ekim 1970 ANKARA)

**ALINAN KARARLAR ve YAPILAN
SEÇİMLERİN SONUÇLARI**

Tüzük Madde 10 — Büyük Kongre partinin en yüksek organıdır, kararları ilân olunur.

Türkiye İşçi Partisi'nin
29 - 31 Ekim günleri Ankara'da yapılan 4.
Büyük Kongresinde kabul edilen kararlar
aşağıdadır :

1 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Türkiye'nin en azından altmış yıldır demokratik devrim süreci içinde bulunduğunu,

— Türkiye'de, demokratik devrimin başlıca amaçlarının, esas itibarıyla gerçekleştirilmiş olduğunu,

— Hakim üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkileri olduğunu ve feodal üretim ilişkilerinin ülke çapında büyük ölçüde tasfiyeye uğrayarak ancak belirli bölgelerde kalıntı halinde ve her geçen gün kapitalist üretim ilişkilerine dönüşerek devam ettiğini,

— Türkiye'de kapitalist gelişmenin emperyalizmin baskı ve sömürü sü altında dengesiz ve çarpık bir gelişme olduğunu ve bu nedenle de kalkınmayı, yani belli bir sürede Türkiye'yi çağdaş, en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırmayı gerçekleştiremeyeceğini,

— Milli kurtuluş savaşı sırasında siyasi bağımsızlık kazanıldığı halde, sosyalizm doğrultusunda bir kalkınmaya yönelip iktisadi bağımsızlığın elde edilemediğini ve bunun sonucu olarak siyasi bağımsızlıktan da büyük tavizler verildiğini,

— Bütün bu dönemde ve özellikle 1950'lerden itibaren kapitalistleşme sürecinin hızlandığını, gelişen burjuvazinin emperyalizmle bütünleşerek ülke içinde emperyalizmin toplumsal ittifak tabanının temel unsuru olduğunu,

— Bu nedenlerle de toplumsal yapının temel çelişkisi olan sermaye emek çelişkisinin aynı zamanda emperyalist güçlerle anti-emperyalist güçler arasındaki çelişki ile çakıştığını, emperyalizme karşı siyasi bağımsızlık için mücadele ile sosyalizm için mücadeleyi tek bir bütün olan devrimci hareketin iki görüntüsünü teşkil ettiğini,

— Anti-emperyalist mücadelenin esasen kendisinde demokratik bir öz taşıdığını ve sosyalizm için mücadelenin zorunlu ve doğal olarak demokratik mücadeleyi de içerdiğini, bu nedenle de emperyalizme ve faşizme karşı, sosyalizm için mücadelenin bir bütün teşkil ettiğini tesbit ile,

— Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının sosyalist devrim olduğunu ve,

— Bu aşamaya yönelik harekette emperyalizme ve faşizme karşı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verilecek mücadelelerin bütünleştiğini bir kere daha teyit eder.

2 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Yukarıdaki bir numaralı kararda açıklanan nedenlerle, Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının millî demokratik devrim olduğu tezinin ve buna dayandırılan millî demokratik devrim stratejisi önerisinin Türkiye için geçerli olmadığını,

— Millî demokratik devrim önerisinin ve hareketinin Türkiye'de kapitalizme ve burjuvaziye karşı mücadeleyi reddedip veya erteleyip devrimci sınıflar mücadelesinin hedefi olarak feodalizme ve feodal artık toprak ağalarını göstermekle devrimci hareketi gerçek hedefinden sıptardığı, sınıf mücadelesini anti-kapitalist özünden boşalttığı ve böylece burjuvaziye taviz verdiği,

— Türkiye kapitalizmi, emperyalizm aşamasındaki dünya kapitalist sistemi ile bütünleştiğine ve emperyalizmin ülke içindeki toplumsal tabanını, feodal artık toprak ağaları sınıfından ziyade burjuvazi oluşturduğuna göre, millî demokratik devrim hareketinin emperyalizme karşı mücadeleyi baltaladığını,

— Eylem alanında da millî demokratik devrim hareketinin, hangi ad altında yürütülürse yürütülsün ve kendi içinde kaç guruba bölünürse bölünsün, Türkiye İşçi Partisini yıkmak, dağıtmak, etkisiz hale getirmek maksadını artık hiçbir şüpheye yer bırakmıyacak şekilde güttüğü, konusunda kesin yargıya vararak Türkiye için millî demokratik devrim aşamasını savunmanın Türkiye İşçi Partisi üyeliği ile asla bağdaşmadığını beyan eder.

3 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Sosyalist mücadelenin ancak işçi sınıfının bağımsız siyasi örgütü tarafından yürütülüp başarıya ulaştırılabileceğini,

— Türkiye İşçi Partisinin, Türkiye işçi sınıfının iktidara yürüyen bağımsız siyasi örgütü olduğunu,

— Türkiye işçi sınıfının tarım proleteryasını da kapsadığını,

— Türkiye İşçi Partisinin, küçük köylülerin ve köylü - kentli diğer emekçi sınıfların hayati ihtiyaçlarına ve özelemlerine işçi sınıfı görüş açısından, yani bilimsel sosyalizm açısından, doğru ve geçerli çözümler önererek, bu sınıfların da ittifakını ve desteğini kazandığını,

— Parti programının bilimsel sosyalizm esaslarına dayanmasının ve Parti hareketinin gelişmesinde oluşan görüşlerin de aynı doğrultuda olmasının Partinin sosyalist niteliğinin başlıca kanıtları olduğunu gözönüne alarak,

— Partide işçi sınıfının ideolojik öncülüğünün daha da güçlendirilmesinin, bilimsel sosyalizmin parti kadrolarına öğretilmesi ve özümlemesinin,

— Parti üyelerinin toplumsal bileşimi içinde, bilinçli işçi üye sayısı

arttırılarak, partinin işçi hareketlerine daha etkin bir şekilde yön vermesinin sağlanması ve böylece işçi sınıfının eylemsel öncülüğünün de gerçekleştirilmesinin,

— Bilimsel sosyalist ilkelere dayalı değerli bir kılavuz olan parti programının, dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler, yeni bilimsel bulgular, parti birimlerinin yapacağı araştırmalar ve şimdiye kadarki Parti çalışmaları ışığında, ele alınarak geliştirilmesinin,

— Ekonomisi büyük ölçüde tarıma dayanan ve nüfusunun çoğunluğu tarım kesiminde bulunan Türkiye'de köylü emekçilerin sorunlarına ve bu kitleleri sosyalist harekete kazanmaya özel bir önem verilmesinin,

Önümüzdeki aşamada başarılması başta gelen görevler olduğunu belirtir.

4 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

Yukarıda belirtilen, işçi sınıfının örgütsel, politik, ideolojik ve eylemsel öncülüğünün gerçekleştirilmesi ve geliştirilmesi, küçük köylünün, diğer emekçi sınıfların ve devrimci aydınların Parti politikasına ve eylemine kazandırılması için eğitim ve örgütlenme sorunlarının öncelikle ele alınmasını ve bu maksatla,

— Örgütlenme ve eylemle ilişkin ve bunlara dönük bir eğitim sisteminin plânlanıp uygulanmasını,

— Eğitimin parti örgütlerinin ihtiyaçlarına cevap verebilmesi ve örgütlerin niteliklerine göre çeşitlendirilebilmesi için bilimsel örgüt araştırmalarının eğitim ve örgütlenme ile birlikte plânlanıp yürütülmesini,

— Aday üyelerin asıl üyeliğe kabulünden önce bir eğitimden geçirilmesini ve görev verilerek smanmasını,

— Üyelere hem teorik, hem eylem ve örgütlenme için gerekli pratik eğitiminin, propaganda ve eyleme yöneltme eğitiminin somut sorunlardan ve üyelerin eğitim ihtiyaçlarından hareket ederek ve üyelerin eğitim sürecine faal bir şekilde katılmalarını sağlayarak verilmesini,

— Her üyenin mutlaka bir çalışma ekibinde görevlendirilmesini, görev almamış, sadece defterde kayıtlı üye bırakılmamasını,

— Çalışma ekiplerinin, partinin fiilî örgütlenme şemasında ilk ve temel örgüt birimleri olmasını,

— Yönetim organlarının direktifi altında çalışma ekiplerinin işçi ve emekçi kitlelerin çalışma ve yaşama yerlerine göre kademeleşerek örgütlenmesini ve yığınlar içinde propaganda, eyleme yöneltme çalışmalarının geliştirilmesinin ve böylece Partinin kitleler içinde kökleşmesinin sağlanmasını,

— Ayrıca bütün zamanını ve enerjisini Parti çalışmalarına hasredek profesyonel kadrolar meydana getirmenin artık ertelenemeyecek bir sorun ve görev olarak belirlediğini,

— Merkez ve yerel örgütlerin sürekli ve süresiz yayınlar (dergi, gazete, broşür, bildiri) yapabilmeleri için çalışılmasını tesbit ile,

Yeni seçilecek organların bu görevleri yerine getirmek üzere bütün imkânları zorlamasını ve kullanmasını ister.

5 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

Yukarıda belirtilen görevlerin ve çalışmaların yerine getirilebilmesi için Partinin mali kaynaklarının artırılmasının gereğine işaret ederek,

— Her üyenin gelirinin en az yüzde birini Partiye vermesini, taahhüt edilen Parti ödeneklerinin mutlak surette ve muntazam olarak toplanmasını,

— Parti üyelerinden ve sempatizanlardan bağış toplama kampanyalarının sebatla ve sürekli şekilde yürütülmesini,

— Parti tüzüğünde belirtilen diğer mali kaynakların harekete getirilmesini,

— Her türlü gelirler toplamının Merkez organlarınca saptanacak belli bir yüzdesinin üst kurullara gönderilmesini,

Partinin gelişmesinin ve güçlenmesinin zorunlu şartı sayar.

6 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Türkiye'nin Doğu'sunda Kürt halkının yaşamakta olduğunu,

— Kürt halkı üzerinde, baştan beri, hakim sınıfların faşist iktidarlarının, zaman zaman kanlı zulüm hareketleri niteliğine bürünen, baskı, terör ve asimilasyon politikasını uyguladıklarını,

— Kürt halkının yaşadığı bölgenin, Türkiye'nin öteki bölgelerine oranla, gerikalmış olmasının temel nedenlerinden birinin, kapitalizmin eşitsiz gelişme kanununa ek olarak, bu bölgede Kürt halkının yaşadığı gerçeğini gözönüne alan hâkim sınıf iktidarlarının, güttükleri ekonomik ve sosyal politikanın bir sonucu olduğunu,

— Bu nedenle, «Doğu sorununu» bir bölgesel kalkınma sorunu olarak ele almanın, hâkim sınıf iktidarlarının şoven-milliyetçi görüşlerinin ve tutumunun bir uzantısından başka bir şey olmadığını,

— Kürt halkının Anayasal vatandaşlık haklarını kullanmak ve diğer tüm demokratik özlem ve isteklerini gerçekleştirmek yolundaki mücadelesinin, bütün anti-demokratik, faşist, baskıcı, şoven-milliyetçi akımların amansız düşmanı olan Partimiz tarafından desteklenmesinin olağan ve zorunlu bir devrimci görev olduğunu,

— Kürt halkının gelişen demokratik özlem ve isteklerini ifade ve gerçekleştirme mücadelesi ile, işçi sınıfının ve onun öncü örgütü Partimizin öncülüğünde yürütülen sosyalist devrim mücadelesini tek bir devrimci dalga halinde bütünleştirmek için, Kürt ve Türk sosyalistlerinin Parti içinde omuz omuza çalışmaları gerektiğini,

— Kürt halkına karşı uygulanan ırkçı-milliyetçi şoven burjuva ide-

olojisinin, Partililer, sosyalistler ve bütün işçi ve diğer emekçi yığınlar arasında yerle bir edilmesini sağlamanın, Partinin ideolojik mücadelesinin ve gelişmesinin temel ve devamlı bir dâvası olduğunu,

— Partinin, Kürt sorununa, işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinin gerekleri açısından baktığını kabul ve ilân eder.

7 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Son yıllarda gençlik hareketlerinin dünyada ve yurdumuzda büyük bir yaygınlık ve etkinlik kazandığını,

— Bugüne kadar gösterdiği gelişme ile gençlik hareketlerinin öğrenci hareketlerine münhasır kaldığını, bu nedenle de sınıfsal açıdan küçük burjuva bir nitelik taşıdığını,

— Bu niteliği dolayısıyla ilerici, anti-emperyalist bir hareketi oluşturduğunu ve bir kısım demokratik özlem ve istekleri dile getirdiğini kaydederek,

— Partimizin bu gençlik hareketlerini, bu niteliği ile her zaman desteklediğini ve destekliyeceğini ve iktidarın gençlik üzerindeki bütün baskılarına ve yürütmek istediği oyunlara karşı çıktığını ve çıkacağını,

— Ama bilimsel sosyalizm açısından gençlik hareketlerinin, öğrenciler dışında işçi, yoksul köylü, emekçi gençleri de kapsamı ve bu geniş kapsamlı gençlik örgütlerinin, gençlerin bir politik partisi olma niteliğini taşımayan bağımsız, kitle örgütleri olmakla beraber, işçi sınıfı partisinin eleştiri ve önerilerine açık ve onunla aynı genel çizgide birleşik olmaları gerektiğini.

— Yurdumuzdaki gençlik hareketlerinin öğrencilere münhasır kalıp sözünü ettiğimiz nitelikte örgütlenmeleri oluşturamadığından, yozlaşma belirtileri gösterdiğini ve bir kısmıyla anarşist-terörist, hatta faşizan hareketlere dönüştüğünü,

— Emperyalizmin ve egemen sınıflar ajanlarının ve kişisel liderlik ihtirasına kapılmış maceracıların etkisinin bu yozlaşmayı arttırdığını,

— Partimizin bu yozlaşmalara karşı ve emekçi kitlelerin demokratik mücadelelerini işçi sınıfının sosyalist hareketini, öğrenci-gençlik hareket ve örgütlerinin peşine takma çabalarına karşı mücadele vereceğini kesinlikle belirtir.

8 TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Sendikal hareketin, işçi sınıfının kapitalist düzen içinde verdiği ekonomik mücadelenin somut, örgütlenmiş biçimi olduğunu ve sosyalist hareket açısından büyük önem taşıdığını,

— Sendikal hareketin, genel grev, sempati grevleri, protesto miting ve yürüyüşleri biçimlerine bürünerek gittikçe politik bir nitelik kazandığını ve bu politik oluşumun Türkiye sendikacılığında da belirmediğini,

— Bugün Türkiye'de bütün işçi sorunlarının toplu sözleşme mekaniz-

ması ile gözlemlenebileceği ve sendika hareketinin partiler-üstü yürümesi gereğini savunan sendikacılık anlayışı ve hareketi ile işçi sınıfı sorunlarının nihai ve gerçek çözümünün politik iktidar yolundan geçtiği tezini savunan sendikacılık anlayışının ve hareketinin mücadele halinde olduğunu ve birinci anlayış ve hareketi egemen sınıfların, politik iktidarın ve emperyalist çevrelerin desteklediğini,

— Politik iktidar konusunda da mevcut kapitalist sistem çerçevesi içinde işçi sınıfına tavizler koparmayı öngören sosyal demokrat görüşle, kapitalizmden sosyalizme geçmek amacıyla işçi sınıfının, müttefik ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesi görüşünün belirttiğini ve çatıştığını,

— Egemen sınıflarca 274 sayılı kanunda yapılan ve 275 sayılı kanunda da yapılması istenen değişikliklerle işçi sınıfının ekonomik mücadelelerinde en önemli silâhı olan toplu sözleşme ve grev haklarının elinden alındığını, işçilerin diledikleri sendikaya girme, dilediği zaman serbestçe ayrılma olanaklarının yok edilmek istendiğini, hâkim sınıfların yönetimindeki sarı sendikalara imtiyaz tanıdığını, maddî olanakların bu sendikalara verildiğini, böylece devrimci sendikaların serpilip gelişmesini önlemenin amaçlandığını gözleyerek,

— İşçi sınıfımızın bu Anayasal haklarını savunmada vereceği mücadelede, Partimizin işçi sınıfının öncü örgütü olarak, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da yer almasının doğal ve zorunlu olduğunu,

— İşçi sınıfının sosyalist partisinden, yani Partimizden bağımsız, ama onun paralelinde ve destekleyicisi durumunda bir sendikal örgüt ve hareketin,

— Ve ancak sosyalizmi kurmak amacıyla, işçi sınıfının, müttefik ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesinin işçi ve emekçi kitlelerin sorunlarına geçerli çözümler getirebileceğini ve ülkeyi, gerçek bir sanayileşme, hızlı kalkınma yoluna sokarak kısa zamanda çağdaş, en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırabileceğini, bilimsel bir doğru olarak kabul eder.

Türkiye İşçi Partisi
IV. Büyük Kongresi

SEÇİM SONUÇLARI

IV. Büyük Kongrede Partinin Merkez Organlarına seçilenlerle sırasıyla aşağıdadır:

1) GENEL YÖNETİM KURULU

1) Şaban Yıldız	1) Behice Boran
2) Şaban Erik	2) Sadun Aren
3) Hüsamettin Güven	3) Şinasi Yeldan
4) Bekir Yenigün	4) Cemal Kural
5) Kemal Sülker	5) Nihat Sargın
6) Osman Sakalsız	6) Turgut Kazan
7) Yakup Erdem	7) Güner Eliçin
8) Fevzi Kavuk	8) Yalçın Cerit
9) Necat Ökten	9) Mehmet Selik
10) Hayri Balkan	10) Sait Çiltas
11) Saffet Kayalar	11) Adil Özkol
12) İlyas Başyılmaz	12) Can Açıkgöz
13) Yavuz Ünal	13) Müşfik Erem
14) Naci Eren	14) Hüseyin Ergün
15) İsmail Dönmez	15) Sabri Eryılmaz
16) Ehliiman Tuncer	16) Nermin Aksın
17) Dinçer Doğu	17) Alp Selek
18) Osman Alabay	18) Şansal Dikmen
19) Yakup Sönmez	19) Süleyman Galioğlu
20) Selahattin Turan	20) Ali Rıza Duranlı
21) Ömer Şişmek	

Y E D E K L E R

1) Çetin Gözaçtı	1) Ali Karcı
2) Aziz Erkmen	2) Şerafettin Atalay
3) Niyazi Volkan	3) Hakkı Erolcay
4) Erol Özkök	4) Nurdan Orpen
5) Abdullah Gür	5) Muzaffer Şatır
6) Hamdi Dilber	6) Ersin Özönur
8) Ahmet Şahin	7) Selim Deveci
7) Yaşar Ürkmez	8) Metin Kurtgözü
9) Mehmet Kök Özaltın	9) Hasan Fehmi Tuncer
10) Adnan Keserbiçer	10) Teslim Aslan

MERKEZ HAYSİYET DİVAN I

1) Mehmet Sevindik	1) Nejat Yazıcıoğlu
2) Edip Bozkurt	2) Minnetullah Haydaroglu
3) Erdoğan Yeşilyurt	3) Fatma Hikmet İşmen
4) Selahattin Özakar	

YEDEKLER

1) Zeki Özmen	1) Süleyman Emek
2) İsmail Sığın	

Kongreden sonra 1 Kasım 1970 günü Ankara'da ilk toplantısını yapan Genel Yönetim Kurulu'nda yapılan seçimlerin neticeleri aşağıdadır:

MERKEZ YÜRÜTME KURULU

Genel Başkan
Behice Boran

Genel Sekreter
Şaban Erik

Genel Sekreter
Sait Çiltas

Üyeler

Osman Sakalsız
Yavuz Ünal
Hüsamettin Güven
Necat Ökten
Bekir Yenigün

Sadun Aren
Can Açıkgöz
Turgut Kazan
Yalçın Cerit
Adil Özkol

Yedekler

Dinçer Doğu
Yakup Erdem
Saffet Kayalar

Mehmet Selik
Şinasi Yeldan
Güner Eliçin

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ